

Mi smo mladike

Današnja evangeljska zgodba o trti in vinogradniku je temeljna za naše razumevanje življenja v Kristusu. Ta zgodba je celo tako pomembna, da Jezus z njo začne poslovljni govor pri zadnji večerji.

Jezus svojim učencem razlaga odnos, ki ga imajo z njim in z Očetom. Jezus je trta; tisti, ki verujejo vanj, so sadike. Trta ne rodi sadu. Sad prinašajo mladike, Jezusovi učenci. A veje, mladike, to lahko storijo samo zato, ker od trte prejmejo življenje.

“Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni.” (Jn 15,4)

V zgodbi nastopa tudi vinogradnik – Jezusov Oče. Vinogradnik zagotavlja, da trta in mladike prinašajo najboljši sad. To stori tako, da ob pravem času obreže trto. Takrat odstrani veje, ki niso rodovitne, da lahko žive mladike, ki prinašajo sad, bolje obrodijo.

Tudi ti in jaz lahko kaj odneseva od te zgodbe. So tudi drugi, ki, čeprav niso slišali zgodbe o trti in vinogradniku, iz lastnih življenjskih izkušenj razumejo odnos s Kristusom.

Tak je tudi Pavel, spreobrnjeni farizej, ki je postal Jezusov učenec. Pavel je spoznal Jezusa in njegovega Očeta po nizu neverjetnih dogodkov. V današnjem prvem berilu smo slišali o Pavlu, ki je bil takrat še Savel, kako je poskušal postati del skupnosti učencev v Jeruzalemu.

Največjo izkušnjo spreobrnjenja pa je Savel doživel na poti v Damask. Nenavadno pri tem je, da je Savel takrat hotel uničiti Cerkev: “Medtem je Savel še naprej besnel in grozil s smrtjo Gospodovim učencem.” (Apd 9,1)

Gospod je očitno v Savlu videl nekoga, ki bi mu lahko pomagal razširiti dobro novico. A da bi bil deležen Savlove pozornosti, ga je moral vreči na tla in mu vzeti vid. To je bil začetek Savlovega vseživljenjskega “obrezovanja”. Savla bo Bog prikrajšal za njegovo aroganco, nasilnost, samovoljo in vse drugo, kar je med njim in Jezusom, ki ga bo oznanjal z besedami in zgledom.

Savel je bil obrezan, da je prinašal sad kesanja in pogovora s Kristusom. Savel je postal Pavel, učenec. A še vedno je bilo veliko treba narediti. Danes smo v berilu slišali, da je v Pavlovo obrezovanje sodilo tudi popravljanje ograj med drugimi učenci. Moral je priznati svoje grehe in napake in postati eno s skupnostjo verujočih. Kasneje se bo Pavel moral soočiti tudi z nasprotovanjem mnogih, ki ne bodo sprejeli sporočila, za katerega si je tako zavzeto prizadeval, da bi ga delil z njimi.

Tudi vsakdo izmed nas je podvžen obrezovanju, da lahko postane popoln in rodovitni za življenje v Kristusu. Kot Pavel nosimo mrtev les izgubljenih priložnosti, nerodovitne veje samovolje in arogance ter druge napake. Vse to mora biti odrezano, da lahko rojevamo sadove za Božje kraljestvo.

Če obrezovanje zveni težko, celo kruto, nam Bog zagotavlja, da deluje v nas in po nas. Kot pravi sveti Janez, živimo v Kristusu in njegove besede so v nas. Lahko ga prosimo, kar potrebujemo, in on bo storil za nas. In potem bomo, kot Pavel in drugi, zvesti učenci in Bog bo poveljčan po naši rodovitnosti (Jn 15,7-8).

avtor: R. Beaudoin

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>